गुण इत्येव यथा।

"पृथुकार्त्तस्वरपात्रं भूषितनिःशेषपरिजनं देव।
विलसत्करेणुगहनं सम्प्रति सममावयोः सदनं"॥

(५८६) वैयाकरणमुख्ये तु प्रतिपाद्येऽथ वक्तरि।
कष्टत्वं दुःश्रवत्वं वा

गुण इत्येव। यथा।

"दिधीवेवीसमः कश्चिद्गुणवृद्धोरभाजनं।
क्विप्प्रत्ययनिभः कश्चिद्यत्र सन्निहिते न ते"॥

अत्रार्थः कष्टः वैयाकरणश्च वक्ता। एवमस्य प्रतिपाद्यत्वेऽपि।

"अत्रातार्थमुपाध्याय त्वामहं न कदाचन"।

अत्र दुःश्रवत्वं। वैयाकरणो वाच्यः। एवमस्य वक्तृत्वेऽपि।

(५८७) ग्राम्यत्वमधमोक्तिषु।

गुण इत्येव। यथा मम।

"एसो ससहरबिम्बो दीसइ हेअङ्गवीणपिण्डो व्व।
एए अ अस्ससमोहा पडन्ति आसासु दुद्धधार व"*॥

इयं विदूषकोक्तिः।

(५८८) निर्हेतुता तु ख्यातेऽर्थे दोषतां नैव गच्छति।
यथा।

"सम्प्रति सन्ध्यासमयश्चक्रद्वन्द्वानि विघटयति"।

---

* एष शशधरबिम्बो दृश्यते हैयङ्गवीनपिण्ड इव। एते चाश्वसमूहाः पतन्त्याशासु दुग्धधारा इव॥ सं०॥ टी०॥